

ikke vil beholde Forskolelærerindeinstitutionen, de vil lade de nuværende Forskolelærerinder rykke op i almindelige Lærerindeembeder. Det har begge Organisationer vedtaget, og det har Ministeriet nægtet. Jeg vil da spørge den højtærede Minister, om han ikke vil gennemføre det kommunale Selvstyre saaledes, at naar de kommunale Myndigheder vedtager en saadan Bestemmelse, endog enstemmigt, rykker de paagældende op. Og det kan ske straks, der er ingen Grund til at udsætte det til Embedsledighed, saaledes som den højtærede Minister siger. — Maa jeg samtidig gøre en lille Bemærkning til den højtærede Trafikminister, der sagde, at Lille Bælts Broen var nødvendig efter Genforeningen, og den var rentabel, men ikke desto mindre vilde den ikke blive gennemført nu, vi havde ikke Pengene. Jeg synes, det er ganske ulogisk. At urentable Foretagender ikke gennemføres, forstaar jeg; men at rentable Foretagender ikke gennemføres paa en Tid, hvor der er stor Arbejdsløshed, og naar Ministeren erkender, at Foretagendet er nødvendigt, det er dog, synes jeg, ganske ved Siden af. Jeg henstiller, at den højtærede Minister paa dette Punkt bliver noget mere logisk. Det forekommer mig, at vi ikke har Raad til at lade være at gennemføre denne Foranstaltning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Den højtærede Forsvarsminister advarede i sin Tale i Dag, en Tale, der i mere end een Forstand var en Forsvarstale, mod at tage visse andre Talere for højtideligt. Og jeg skal erkende, at den Kamp, som den højtærede Landbrugsminister fører mod Socialdemokratiet som protektionistisk, efter min Mening er en Vejrmøllekamp. Hvem der er Ridderen, den spanske, af den bedrøvelige Skikkelse, siger Offentligheden sig selv, det behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om. Jeg behøver kun at henvise angaaende Socialdemokratiets Stilling til Toldbetænkningen af 1907. Vi ønsker netop en positiv Handelspolitik i Frihandelens Tjeneste, med Frihandelen som Idé og Formaal. Hvad den højtærede Landbrugsminister i øvrigt sagde, var jo Litaniet helt og holdent, som vi kender det fra „Landmandstidende“: Højfinansens og Fagorganisationerne i inderligt Forbund, skønt der ikke i de senere Aar er kæmpet haar-

dere og alvorligere Kamp her i Landet end netop mellem disse to Samfundsmagter. Der manglede egentlig i den højtærede Landbrugsministers Tale kun en lille Bemærkning, som man af og tillæser i Landmandstidende, saa havde vi haft hele Melodien, som den skal skæres ved visse Møder, en lille flot Bemærkning om Firmaet Ballin-Heilbuth-Glückstadt, saa havde man ogsaa dør Tonen, og den hører jo hjemme i Helheden. Hvad den højtærede Landbrugsminister ellers sagde, var stablet saaledes op, at det falder ned ved den første alvorlige Betragtning. Med Hensyn til Norge sagde han, at vi kunde ikke værge os mod Kreaturforbudet ved at lade være at købe Norgessalpeter. Hvem har talt om det? Men Norge udfører bl. a. ogsaa Konserves, og dør er Norge stærkt interesseret i det danske Marked. Med Hensyn til Amerika stillede Ministeren det saaledes op, at vi kunde ikke lade være at modtage Majs. Men Amerika udfører jo ogsaa andre Varer, som det er interesseret i at faa afsat og i, at vi modtager.

Men hvad enten vi tager denne Tale, dør har vakt en vis Opsigt — pinlig ganske vist for Ophavsmanden selv —, mere eller mindre højtideligt, er der een Ting, som vi ikke kan undlade at tage med en vis Alvor, det er den fuldstændige Uenighed og Splidagtighed, der viser sig i Regeringen og i Regeringens Politik gennem saadanne Taler. Det er en alvorlig Sag baade for dansk Politik og for Erhvervslevet, der derved kommer endnu mere ud paa gyngende Grund, end det er i Forvejen. To Ministre har allerede her i Dag stærkt betonet, at de henholdt sig til, hvad Statsministeren havde sagt. Det vil ikke være mig svært — dog to Minutter tillader det ikke, og det skal jeg saa gøre senere — med Citater af Rigsdagstidende at vise, at Landbrugsministerens Tale er i absolut Modstrid baade med, hvad Statsministeren sagde om, at der maatte gives noget for noget, og med, hvad Udenrigsministeren sagde om, at vi burde staa rustet i en saadan Forhandling. Jeg har her Udtalelserne i Rigsdagstidende, der staar i stik Modstrid med Landbrugsministerens Tale. Det har dog nogen Betydning, om Ministeriet er homogent; jeg ved, at den højtærede Statsminister i tidligere Tider altid har lagt en Del Vægt derpaa. Derfor, for at dansk Politik kan blive saa sand og sund og saa redelig som muligt, og for at dansk Erhverv ikke skal komme ud paa saa gyngende Grund — det kan være slemt nok i Forvejen —, at det hele